

Anonymizované znenie

Preklad

C-83/20 – 1

Vec C-83/20

Návrh na začatie prejudiciálneho konania

Dátum podania:

17. február 2020

Vnútroštátny súd:

Supremo Tribunal Administrativo

Dátum rozhodnutia vnútroštátneho súdu:

23. január 2020

Navrhovatelia:

BPC Lux 2 Sàrl

BPC UKI LP

Bennett Offshore Restructuring Fund Inc.

Bennett Restructuring Fund LP

Queen Street Limited

BTG Pactual Global Emerging Markets and Macro Master Fund,
L.P.

BTG Pactual Absolute Return II Master Fund, L.P.

CSS, LLC

Beltway Strategic Opportunities Fund L.P.

EJF Debt Opportunities Master Fund, L.P.

TP Lux HoldCo, S.a.r.l.

VR Global Partners, L.P.

CenturyLink

City of New York Group Trust

Dignity Health

GoldenTree Asset Management LUX S.a.r.l

GoldenTree High Yield Value Fund Offshore 110 Two Limited

San Bernardino County Employees Retirement Association

EJF DO Fund (Cayman), LP

Massa Insolvente da Espírito Santo Financial Group, S.A.

Odporcovia:

Banco de Portugal

Banco Espírito Santo, S.A.

Novo Banco, S.A.

DO

SUPREMO TRIBUNAL ADMINISTRATIVO

(Najvyšší správny súd, Portugalsko)

[omissis]

Správne kolégium Supremo Tribunal Administrativo (Najvyšší správny súd) prijalo [omissis] nasledujúce rozhodnutie.

OKOLNOSTI PREDCHÁDZAJÚCE SPORU

1. BPC Lux 2 S.a.r.l.; BPC UKI, L.P.; Bennett Offshore Restructuring Fund, Inc.; Bennett Restructuring Fund, L.P.; Queen Street Limited; BTG Pactual Global Emerging Markets and Macro Master Fund, L.P.; BTG Pactual Absolute Return II Master Fund, L.P.; CSS, LLC; Beltway Strategic Opportunities Fund L.P.; EJF Debt Opportunities Master Fund, L.P.; TP Lux HoldCo, S.a.r.l.; VR Global Partners, L.P.; CenturyLink; City of New York Group Trust; Dignity Health; GoldenTree Asset Management LUX S.a.r.l.; GoldenTree High Yield Value Fund Offshore 110 Two Limited; San Bernardino County Employees Retirement Association, a EJF DO Fund (Cayman), LP, podali opravný prostriedok [omissis] proti rozsudku, ktorý vydal Tribunal Administrativo de Círculo de Lisboa (Obvodný správny súd Lisabon, Portugalsko) 12. marca 2019.

Massa Insolvente da Espírito Santo Financial Group, S.A., žalobkyňa v spoločnom konaní – ktorá podala odvolanie v súlade s článkami 140 a 149 [Código de Processo nos Tribunais Administrativos (Správny súdny poriadok, ďalej len „CPTA“)] na Tribunal Central Administrativo Sul (Ústredný správny súd juh, Portugalsko) –, neskôr podala kasačný opravný prostriedok v súlade s článkom 151 ods. 1 CPTA na Supremo Tribunal Administrativo (Najvyšší správny súd).

Oba opravné prostriedky boli vyhlásené za prípustné rozhodnutím zo 17. júla 2019.

A. – Navrhovatelia predložili vyjadrenia [omissis].

BANCO DE PORTUGAL (ďalej len „Portugalská centrálna banka“) predložila pripomienky k uvedeným vyjadreniam [omissis].

B. – MASSA INSOLVENTE DO ESPÍRITO SANTO FINANCIAL GROUP, SA, žalobkyňa v spoločnom konaní [omissis], predložila vyjadrenie, z ktorého možno citovať nasledujúce časti:...

„... 43. Okrem toho v napadnutom rozsudku prvostupňový súd tiež [považoval] [omissis] dôvod protiprávnosti založený na porušení práva Únie za neprípustný, pričom v podstate konštatoval, že

i) predčasne sa namietalo neprebratie alebo nesprávne prebratie smernice 2014/59/EÚ, lebo v čase, keď bol prijatý zákonný dekrét č. 114-A/2014, ešte neuplynula lehota na prebratie uvedenej smernice, a ii) nedošlo k porušeniu vlastníckeho práva zakotveného v článku 17 Charty alebo v článku 1 Dodatkového protokolu č. 1, keďže obmedzenie vlastníckych práv akcionárov je odôvodnené.

44. Vzhľadom na zásady uznané právom Únie – a prirodzene uznané aj portugalskou ústavou – pritom každé obmedzenie vlastníckeho práva musí spĺňať nasledujúce podmienky: i) musí byť odôvodnené dôvodmi verejného záujmu, ii) musí byť prijaté v prípadoch a za podmienok, ktoré stanovuje zákon, iii) za stratu vlastníckeho práva musí byť včas vyplatená spravodlivá náhrada a iv) toto obmedzenie musí byť v súlade so zásadou proporcionality.

45. [omissis] [Ak by sa konštatovalo], že zásada ‚no creditor worse off‘ [by sa] [omissis] vzťahovala aj na akcionárov, je nesporné, že i) v právnom rámci, v ktorom bolo prijaté opatrenie na riešenie krízovej situácie, to nebolo výslovne stanovené, a ii) inštitúcia, ktorá prijala opatrenie na riešenie krízovej situácie, sa domnievala, že uvedená zásada sa nevzťahuje na akcionárov, čo vyplynulo z vyjadrenia Portugalskej centrálnej banky.

46. V každom prípade treba uviesť, že pravidlá na ochranu veriteľov stanovené v článku 145 B ods. 3 [Regime Geral das Instituições de Crédito e Sociedades Financeiras (všeobecné pravidlá pre finančné a úverové inštitúcie, ďalej len ‚RGICSF‘)], zavedené zákonným dekrétom č. 114-A/2014, tiež porušujú ustanovenia smernice 2014/59/EÚ v rozsahu, v akom uvedené pravidlá i) nestanovujú vykonanie dvoch nezávislých ocenení, ii) neukladajú povinnosť vykonať tieto ocenenia čo najskôr a iii) stanovujú, že rozdiel, ktorý vyplynie z ocenenia, sa nemôže vyplatiť veriteľom, kým sa neskončí likvidácia inštitúcie, ktorej sa týka opatrenie na riešenie krízovej situácie.

47. Aj za predpokladu, že vnútroštátnu právnu úpravu možno vykladať v súlade s právom Únie, nie je zrejmé, ako by sa týmto výkladom v súčasnosti dalo dosiahnuť, aby sa akcionári mohli dostať do situácie, v ktorej by sa nachádzali v prípade, ak by došlo k úplnej likvidácii finančnej inštitúcie, ktorej sa týka opatrenie na riešenie krízovej situácie, vzhľadom na to, že konanie, v ktorom Portugalská centrálna banka prijala toto opatrenie na riešenie krízovej situácie, nevyhnutne ovplyvnilo uvedenú možnosť.

48. Navrhovateľka nesúhlasí s tvrdením, že – bez ohľadu na to, či sa uplatní zásada ‚no creditor worse off‘ – akcionári sú dostatočne chránení prostredníctvom: i) prospechu vyplývajúceho z toho, že pôvodnej úverovej inštitúcii alebo do jej konkurznej podstaty sa vyplatí prípadný zostatok výťažku z predaja preklenovacej inštitúcie, ako je stanovené v článku 145-I ods. 4 RGICSF, a ii) výsledkov získaných pri postupe likvidácie inštitúcie, ktorej sa týka opatrenie na riešenie krízovej situácie, ktorý sa musí uskutočniť v súlade s ustanoveniami [Código da Insolvência e da Recuperação de Empresas (zákon o konkurze a reštrukturalizácii podnikov)].

49. *Súčasný alebo samostatný uplatnenie týchto dvoch mechanizmov pritom nevedie k riešeniu, ktoré by bolo uspokojivé alebo spravodlivé pre akcionárov alebo aspoň podobné riešeniu, ktoré by vyplynulo z uplatnenia zásady „no creditor worse off“ na akcionárov, pričom jej uplatnenie pomocou mechanizmu konformného výkladu momentálne v konkrétnom prípade naráža na ťažkosti, ktoré sme už spomenuli, takže tu ide o jasné porušenie vlastníckeho práva a zásady proporcionality, ktoré sú zakotvené v Charte.*

50. *Pokiaľ ide o konkrétnu analýzu smernice 2014/59/EÚ, v jej článku 32 sa uvádza, že prijatie opatrenia na riešenie krízovej situácie závisí od splnenia všetkých nasledujúcich podmienok: i) príslušný orgán konštatoval, že inštitúcia zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá, ii) vzhľadom na časové hľadisko a iné relevantné okolnosti neexistujú reálne vyhliadky alternatívnych opatrení súkromného sektora alebo dohľadu vrátane opatrení včasnej intervencie, ako aj odpísanie či konverzia relevantných kapitálových nástrojov a iii) opatrenie na riešenie krízovej situácie je nevyhnutné vo verejnom záujme, pričom za také opatrenie sa považuje opatrenie, ktoré je nevyhnutné na dosiahnutie predmetných cieľov [článok 32 ods. 1 písm. c) a článok 32 ods. 5 smernice 2014/59/EÚ].*

51. *Smernica 2014/59/EÚ upravuje celý rad nástrojov na riešenie krízových situácií, a to: úplný alebo čiastočný odpredaj obchodnej činnosti (články 38 a 39), zriadenie preklenovacej inštitúcie (články 40 a 41), oddelenie aktív (článok 42) a záchrana pomocou vnútorných zdrojov (článok 43 a nasl.).*

52. *V odôvodnení opatrenia na riešenie krízovej situácie sa však nenachádza ani jeden riadok, ani jedno slovo alebo aspoň zmienka o prípadnom – hoci aj implicitnom – posúdení najzjavnejšej zo štyroch spomenutých alternatív, keďže jedine táto alternatíva – teda záchrana pomocou vnútorných zdrojov prostredníctvom relevantných kapitálových nástrojov – by umožnila zachovať celistvosť majetku BES.*

53. *Okrem toho, že pri prijímaní rozhodnutia o riešení krízovej situácie v pravom zmysle slova je potrebné vziať do úvahy zásadu proporcionality, smernica 2014/59/EÚ tiež stanovuje, že po prijatí tohto rozhodnutia zásah do vlastníckych práv nesmie byť neprimeraný.*

54. *Komisia v tejto súvislosti konštatovala, že zásah do vlastníckeho práva by nebol neprimeraný, ak by sa priznal nárok na náhradu pre dotknutých akcionárov a veriteľov, ktorým by sa mala nahradiť hodnota, ktorú by dostali v rámci bežnej likvidácie podniku.*

55. *Tento prístup bol vyjadrený v smernici 2014/59/EÚ, ktorá upravuje dvojaký kompenzačný mechanizmus: i) vyplatenie protiplnenia inštitúcii, ktorej krízová situácia sa rieši, a ii) takzvanú zásadu zabránenia vyššej škode pre veriteľov a akcionárov, pričom podstata vlastníckeho práva sa nepovažuje za narušenú.*

56. *Bez ohľadu na priamy účinok smernice 2014/59/EÚ teda vnútroštátny orgán [zodpovedný za prijatie opatrenia] na riešenie krízových situácií, v prejednávanej*

veci Portugalská centrálna banka, musí v každom prípade rešpektovať mechanizmy na poskytnutie náhrady inštitúcii, ktorej krízová situácia sa rieši, ako jednoznačné prejavy vlastníckeho práva chráneného Chartou.

57. Ako vyplýva z tohto vyjadrenia, (predbežné alebo konečné) ocenenie stanovené v článku 36 smernice 2014/59/EÚ, tak ako vyplatenie protiplnenia inštitúcii, ktorej krízová situácia sa rieši, ktoré sa určuje vo fáze oceňovania, ktoré je tiež stanovené v uvedenom článku, sa malo vykonať čo najskôr po prijatí rozhodnutia o riešení krízovej situácie.

58. Okrem toho smernica 2014/59/EÚ tiež upravuje mechanizmus na ochranu akcionárov a veriteľov a stanovuje, že akcionárom a tým veriteľom, ktorých nároky sa nepreviedli, sa vyplatí aspoň toľko, koľko by sa im podľa odhadov vyplatilo, ak by sa inštitúcia, ktorej krízová situácia sa rieši, likvidovala v plnom rozsahu na základe bežného konkurzného konania (pozri článok 73 smernice).

59. Na tento účel článok 74 smernice 2014/59/EÚ stanovuje, že nezávislá osoba musí čo najskôr po tom, ako sa vykonalo opatrenie alebo opatrenia na riešenie krízovej situácie, vykonať oceňovanie, ktorého účelom je najmä určiť rozdiel medzi i) zaobchádzaním, ktoré by sa na akcionárov a veriteľov vzťahovalo, ak by inštitúcia, ktorej krízová situácia sa rieši, vstúpila do bežného konkurzného konania, a ii) skutočným zaobchádzaním, ktoré sa na akcionárov a veriteľov vzťahovalo v rámci prijatého opatrenia na riešenie krízovej situácie (článok 74 ods. 2 smernice), v dôsledku čoho majú akcionári a/alebo veritelia v prípade kladného rozdielu v prospech akcionárov a/alebo veriteľov nárok na vyplatenie tohto rozdielu z mechanizmov financovania na riešenie krízových situácií.

60. [omissis] Napriek tomu, že zákonný dekrét č. 114-A/2014 bol prijatý po uverejnení smernice 2014/59/EÚ a stanovuje, [omissis] že jeho cieľom je čiastočne prebrať uvedený predpis, je zrejmé, že uvedený cieľ ním vôbec nebol dosiahnutý.

61. RGICSF nestanovuje – [ako] nestanovoval ani pred prijatím zákonného dekrétu č. 114-A/2014 – nijaký mechanizmus vyplácania protiplnenia inštitúcii, ktorej krízová situácia sa rieši, v súlade s článkom 36 smernice 2014/59/EÚ, pričom len stanovuje, že zostatok výťažku z predaja sa po vrátení súm poskytnutých fondom na riešenie krízových situácií, fondom na ochranu vkladov alebo záručným fondom poľnohospodárskych družstevných bánk vráti pôvodnej úverovej inštitúcii alebo do jej konkurznej podstaty.

62. Toto riešenie je veľmi vzdialené od riešenia, ktoré podporuje smernica, lebo neumožňuje zaručiť primeranú a včasnú náhradu za ‚vyvlastnenie‘ aktív inštitúcie, ktorej krízová situácia sa rieši.

63. V druhom rade, hoci RGICSF v článku 145 B ods. 3 stanovuje mechanizmus na ochranu veriteľov, na rozdiel od toho, čo sa uvádza v smernici 2014/59/EÚ, nestanovuje taký mechanizmus pre akcionárov, ak samotné portugalské regulačné orgány – vrátane Portugalskej centrálnej banky – nepochybne uznali

nevyhnutnosť stanovenia **primeranej náhrady pre akcionárov, pričom tieto regulačné orgány** – podľa dostupných informácií – sa vyjadrili v rámci prijímania zákonného dekrétu č. 114-A/2014, v ktorom nevysvetliteľne nebol stanovený nijaký primeraný mechanizmus náhrady pre akcionárov.

64. Aj v prípade, ak by bolo možné vykladať vnútroštátnu právnu úpravu v tom zmysle, že je v súlade s právom Únie, ako to tvrdí prvostupňový súd, v dôsledku čoho by sa na akcionárov uplatnila zásada ‚no creditor worse off‘, také riešenie by z dôvodov uvedených v bodoch 159 až 164 nebolo dostatočné.

65. Pokiaľ ide o napokon o oba mechanizmy, ktoré existujú vo vnútroštátnych právnych predpisoch, ktoré – bez toho, aby boli vyjadrením uplatnenia zásady ‚no creditor worse off‘ na akcionárov – podľa názoru prvostupňového súdu údajne slúžia na zabezpečenie primeranej ochrany ich vlastníckeho práva, také mechanizmy z dôvodov uvedených v bodoch 165 až 171 nemožno považovať za primerané ani dostatočné.

66. Ustanovenia smernice týkajúce sa mechanizmu na ochranu akcionárov teda neboli prebraté a túto skutočnosť nemožno napraviť prostredníctvom nástroja konformného výkladu ani vyriešiť uplatnením mechanizmov, ktoré údajne zabezpečujú ochranu akcionárov, stanovených v uplatniteľných vnútroštátnych právnych predpisoch.

67. V treťom rade zákonný dekrét č. 114-A/2014 tiež nestanovuje vykonanie dvoch vyššie uvedených nezávislých ocenení, ktoré sú upravené v článkoch 36 a 74 smernice 2014/59/EÚ, pričom tieto ocenenia majú rozhodujúci význam pre primerané a včasné uplatnenie mechanizmov na ochranu akcionárov a veriteľov.

68. Zákonný dekrét č. 114-A/2014 upravuje len jedno ocenenie (pozri článok 145 F ods. 5 a článok 145 H ods. 4 RGICSF), pričom vôbec nestanovuje povinnosť vykonať ho urýchlene, čo môže len narušiť jeho presnosť a včasnosť.

69. Okrem toho, pokiaľ ide o priamy účinok smernice a lehotu na jej prebratie, je neprípustné, aby sa členský štát rozhodol výslovne prebrať určitú smernicu – dokonca ešte pred uplynutím lehoty na jej prebratie – a urobil to nesprávne. Týmto postupom by porušil povinnosti, ktoré mu vyplývajú z článku 4 ods. 3 a článku 288 ZFEÚ.

70. V rámci posudzovania zlučiteľnosti vnútroštátnych predpisov so smernicami Únie Súdny dvor konštatoval, že sa možno domnievať, že vnútroštátne ustanovenia, ktorých deklarovaným cieľom [je] [omissis] prebrať určitú smernicu, patria do pôsobnosti uvedenej smernice odo dňa nadobudnutia jej účinnosti – a teda nielen od termínu stanoveného na jej prebratie –, takže keď členský štát preberie smernicu pred uplynutím lehoty, je osobitne povinný urobiť to správne a úplne.

71. V prejednávanej veci bolo zjavným cieľom predmetných vnútroštátnych predpisov [omissis] [omissis] prispôsobiť portugalský právny poriadok smernici

2014/59/EÚ. V dôsledku nich sa právna úprava riešenia krízových situácií finančných inštitúcií presunula do pôsobnosti práva Európskej únie.

72. Cieľom smernice 2014/59/EÚ, najmä jej článkov 36, 73 a 74, bolo uplatniť zásadu proporcionality a vlastnícke právo, ktoré sú stanovené v Charte, takže nesprávne prebratie uvedených článkov portugalským zákonodarcom – tiež z tohto dôvodu, ktorým je porušenie zásady proporcionality a vlastníckeho práva, ktoré mali ustanovenia tejto smernice konkretizovať – predstavuje nesplnenie povinností, ktoré tomuto zákonodarcovi vyplývajú zo Zmluvy.

73. Napokon je tiež potrebné mať na zreteli, že – aj pred uplynutím lehoty na prebratie smernice a po nadobudnutí jej účinnosti – sú členské štáty podľa článku 4 ods. 3 a článku 288 ZFEÚ v platnom znení povinné „zdržať“ sa počas lehoty na prispôbenie vnútroštátneho práva smernici, ktorá je v nej stanovená, prijatia opatrení, ktoré by mohli vážne ohroziť dosiahnutie výsledku stanoveného touto smernicou (takzvaný blokovací účinok).

74. [omissis] Napriek tomu, že súd, ktorého rozhodnutie bolo napadnuté opravným prostriedkom, uznal existenciu uvedenej povinnosti, ktorú majú členské štáty, domnieval sa, že uvedený účinok v prejednávanom prípade nevznikol.

75. Tento súd sa mýli, keďže [omissis] vnútroštátny zákonodarca tým, že nesprávne prebral smernicu 2014/59/EÚ – pričom najmä nestanovil primerané ocenenie aktív a pasív ani vyplatenie primeraných náhrad inštitúcií, ktorej krízová situácia sa rieši, a jej akcionárom –, vyvolal stav, v ktorom sa opatrenie na riešenie krízovej situácie mohlo prijať za podmienok, za ktorých ho prijala Portugalská centrálna banka, pričom jeho účinky trvajú aj po jeho prijatí a [omissis] dlho po uplynutí lehoty na prebratie smernice 2014/59/EÚ.

76. Je teda potrebné konštatovať, že nesprávne prebratie smernice 2014/59/EÚ, vykonané prostredníctvom zákonného dekrétu č. 114-A/2014 z 1. augusta – ktorý bol prijatý v tento deň jedine s cieľom vymedziť opatrenie na riešenie krízovej situácie BES, ktoré bolo prijaté o dva dni –, vážne narušilo dosiahnutie výsledku stanoveného uvedenou smernicou, čo sa dalo v tom čase jasne predvídať, pričom bola prijatá právna úprava týkajúca sa opatrení na riešenie krízových situácií, ktorá zjavne odporovala smernici 2014/59/EÚ.

77. Vzhľadom na to, že uvedená právna úprava týkajúca sa opatrení na riešenie krízových situácií – konkrétne články 145 A až 145 O RGICSF – ako celok porušuje rôzne ustanovenia a zásady práva Únie [omissis] [omissis], súd [omissis] ju z uvedeného dôvodu na základe prednosti práva Únie vôbec nemôže uplatniť.

...

[omissis] Navrhuje sa vyhlásiť tento opravný prostriedok za prípustný [omissis].“

PORTUGALSKÁ CENTRÁLNA BANKA uvádza [omissis]:

„... LL. V súvislosti s údajným porušením práva akcionárov banky, ktorej krízová situácia sa rieši, na súkromný majetok a zásady proporcionality, ktoré sú zakotvené v článku 17 Charty základných práv Európskej únie a v článku 1 Dodatkového protokolu č. 1, spôsobeným opatrením na riešenie krízovej situácie, už bolo vyššie uvedené, že [omissis] dôvody [omissis], ktoré navrhovateľka uviedla, sa podstatne nelíšia od dôvodov údajnej neplatnosti opatrenia na riešenie krízovej situácie pre porušenie práva na súkromný majetok a zásady proporcionality podľa portugalského práva [omissis], [omissis], [lebo] uvedené práva a zásady sa vo svojej podstate prirodzene neodlišujú, [omissis] pokiaľ ide o ich dosah a obsah ochrany, od tých, ktoré stanovuje právo Európskej únie.

MM. Navyše [omissis] je zjavne nesprávny výklad napadnutého rozsudku (a judikatúry Súdneho dvora Únie, ktorú cituje navrhovateľka), ktorý podáva navrhovateľka, v tom zmysle, že sa v ňom uznáva, že zásada „no creditor worse off“ sa priamo vzťahovala na akcionárov úverových inštitúcií, ktorých krízová situácia sa rieši, počas platnosti zákonného dekrétu č. 114-A/2014 (teda pred uplynutím lehoty na prebratie smernice 2014/59/EÚ), čo [omissis] zjavne nezodpovedá skutočnosti, keďže prvostupňový súd v tejto súvislosti jednoducho konštatoval, že [omissis] skutočnosť, že vnútroštátna právna úprava uplatniteľná na riešenie krízovej situácie BES nestanovuje, že uvedená zásada sa uplatní na akcionárov, najmä neznamená, že „v rámci mimozmluvnej zodpovednosti štátu za škodu... situácia akcionárov tiež nepatrí do oblasti ochrany tohto predpisu v prípade, ak sa právne postavenie akcionárov zhorší v porovnaní s právnym postavením, v ktorom by sa nachádzali v prípade likvidácie, čo je tvrdenie, ktoré v každom prípade nebolo uvedené“.

NN. Okrem toho [omissis] navrhovateľka by sa nemohla odvolávať na tento dôvod [omissis], keďže vzhľadom na to, že [omissis] opatrenie na riešenie krízovej situácie banky je založené na mimoriadnej situácii, keď úverová inštitúcia neplní požiadavky týkajúce sa uplatniteľných pomerov a nie je schopná okamžite alebo v krátkej dobe si splniť záväzky (pozri článok 145 C ods. 1 a 3 RGICSF), logicky z toho možno vyvodit', že v alternatívnom prípade, ak by nedošlo k prijatiu opatrenia na riešenie krízovej situácie BES – teda ak by došlo k jej okamžitému konkurzu a neregulovanej likvidácii –, by situácia akcionárov bola rovnaká alebo dokonca horšia než situácia, v ktorej sa skutočne nachádzali po prijatí uvedeného opatrenia na riešenie krízovej situácie.

OO. Práve v uvedenom prípade – ak by sa uznala možnosť, že v konkrétnom prípade sa akcionári nachádzali v horšej situácii, než v akej by sa nachádzali v alternatívnom prípade, keď by došlo k likvidácii bez opatrenia na riešenie krízovej situácie úverovej inštitúcie [omissis] – môže mať význam ustanovenie [omissis] článku 145 I ods. 4 RGICSF týkajúce sa prijatia prípadného zostatku výťažku z predaja preklenovacej banky a navyše môžu mať význam aj zjavné výhody vyplývajúce z uskutočnenia regulovaného postupu likvidácie banky, ktorej krízová situácia sa rieši, keďže prispievajú k neutralizácii vplyvu prípadného (a málo pravdepodobného) rozdielu v situácii pre akcionárov v prípade riešenia

krízovej situácie a v prípade likvidácie v okamihu bezprostredne pred riešením krízovej situácie.

PP. [omissis] Nevyhnutne treba dospieť k záveru, že skutočnosť, že vnútroštátne predpisy, podľa ktorých bolo prijaté opatrenie na riešenie krízovej situácie, nestanovujú náhradu pre akcionárov banky, ktorej krízová situácia sa rieši, neporušuje článok 17 Charty a článok 1 Dodatkového protokolu č. 1, ktoré boli uvedené vyššie, lebo prípadné obmedzenie vlastníckeho práva takých akcionárov je úplne odôvodnené vzhľadom na samotnú povahu a znaky ich investícií, keďže sú vlastníkami banky a z tohto dôvodu musia ako prví znášať dôsledky zhoršenia jej finančnej situácie (presne tak, ako je to v rámci všeobecných konkurzných predpisov).

QQ. Neopodstatnené [omissis] je aj tvrdenie navrhovateľky, že – bez ohľadu na to, čo stanovovali vnútroštátne predpisy uplatniteľné v čase prijatia opatrenia na riešenie krízovej situácie BES – Portugalská centrálna banka mala v súvislosti s uvedeným opatrením prijať riešenia, aké sú stanovené v čl[ánku] 36 ods. 4 písm. e), článku 73 a článku 74 smernice 2014/59/EÚ (pokiaľ ide o priznanie prípadnej náhrady banke, ktorej krízová situácia sa rieši, a jej akcionárom), keďže uvedené riešenia sú požiadavkami, ktoré vyplývajú z práva na súkromný majetok, len preto, lebo orgán pre riešenie krízových situácií je povinný uplatňovať opatrenie na riešenie krízovej situácie na základe právnej úpravy, ktorá v tom čase platila vo vnútroštátnom právnom poriadku.

RR. [omissis] [Č]o sa týka údajného neprebratia alebo nesprávneho prebratia smernice 2014/59/EÚ prostredníctvom zákonného dekrétu č. 114-A/2014 – a dôsledkov, ktoré by vyplynuli z jeho neuplatnenia na základe prednosti práva Európskej únie –, bolo rovnako preukázané, že opravný prostriedok, ktorý podala Massa Insolvente da Espírito Santo Financial Group, je zjavne neprípustný.

SS. Je to tak najmä preto, lebo – ako vyplýva z judikatúry Súdneho dvora Európskej únie [omissis] – portugalský zákonodarca nemusel do 1. augusta 2014 prebrať žiadne z ustanovení smernice do vnútroštátneho právneho poriadku, keďže tieto ustanovenia v tom čase nemali priamy účinok, a preto, lebo vnútroštátne súdy neboli viazané zásadou výkladu vnútroštátneho práva v súlade s právom Únie, pokiaľ ide o uvedenú smernicu.

TT. Okrem toho čiastočné prebratie smernice vo viacerých etapách pred uplynutím lehoty na prebratie je úplne prípustné, pričom v prípade, ak k takému prebratiu dôjde, táto smernica nezačne mať priamy účinok a samozrejme už vôbec nezačnú mať priamy účinok všetky jej ustanovenia.

UU. V tejto súvislosti teda [omissis] [omissis] tvorca zákonného dekrétu č. 114-A/2014 [neporušil] svoju povinnosť zdržať sa prijatia opatrení, ktoré by po uplynutí lehoty na prebratie smernice 2014/59/EÚ mohli vážne ohroziť dosiahnutie výsledku stanoveného touto smernicou, v prvom rade preto, lebo – ako už bolo preukázané – (ne)dodržanie uvedenej povinnosti treba posudzovať

v závislosti od účinkov opatrení, ktoré boli skutočne prijaté vo vnútroštátnom právnom poriadku, a nie v závislosti od neprebratia opatrení, ktoré ešte nie sú záväzné, ako to je v prejednávanej príhode.

VV. V druhom rade tiež preto, lebo medzi prvoradými cieľmi, ktoré sú výslovne uvedené v smernici 2014/59/EÚ, [omissis] sa – ani len nepriamo alebo implicitne – nespomína cieľ, ktorý by sa týkal povinnosti poskytnúť náhradu úverovým inštitúciám, ktorých krízová situácia sa rieši, a ich jednotlivým akcionárom (na rozdiel od toho, čo jednoznačne platí pre ich veriteľov), vyplývajúcej z práva Únie, čo umožňuje dospieť k záveru, že skutočnosť, že zákonný dekrét č. 114-A/2014 nestanovuje vyplatenie prípadných náhrad bankám, ktorých krízová situácia sa rieši, a ich akcionárom, neohrozuje dosiahnutie cieľov stanovených uvedenou smernicou v budúcnosti.

WW. Okrem toho, aj keby náhrada pre banky, ktorých krízová situácia sa rieši, a akcionárom bola de iure jedným zo základných cieľov smernice 2014/59/EÚ, je nesporné, že ani v tomto prípade by jej výsledok nebol ohrozený – a už vôbec nie vážne – prijatím zákonného dekrétu č. 114-A/2014, a to najmä preto, lebo [omissis] jeho ustanovenia nevyklučujú ani neobmedzujú možnosť, aby banky, ktorých krízová situácia sa prípadne môže riešiť, a ich jednotliví akcionári po uplynutí lehoty na prebratie uvedenej smernice mohli skutočne dostať určité náhrady, pokiaľ budú splnené príslušné podmienky....“

– NOVO BANCO, SA – tiež v súvislosti s opravným prostriedkom, ktorý podala Massa Insolvente da Espírito Santo Financial Group –, predložila vyjadrenie, v ktorom uviedla...:

[,]17. Navrhovateľke sa nepodarilo preukázať [omissis] porušenie vlastníckeho práva a zásady proporcionality, ktoré sú zakotvené v článku 17 Charty základných práv Európskej únie a v článku 1 Dodatkového protokolu k Európskemu dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

18. Odhliadnuc od toho, že zákonným dekrétom č. 114-A/2014 [omissis] bola uvedená smernica čiastočne prebratá, podľa článku 130 tejto smernice ju členské štáty mali prebrať do 31. decembra 2014.

19. Navrhovateľka v žalobe ani v opravnom prostriedku neuviedla dôvody, pre ktoré sa články 145 A až 145 O RGICSF nemajú uplatniť.

20. Európska komisia, ako aj Európska centrálna banka pomáhali Portugalskej centrálnej banke pri prijímaní rozhodnutia z 3. augusta 2014, pričom nevyjadrili nesúhlas s týmto rozhodnutím. ...

34. Návrh na začatie prejudiciálneho konania, o podanie ktorého požiadala vtedajšia žalobkyňa, ktorá je v tomto konaní navrhovateľkou, je úplne neprípustný najmä preto, lebo je zjavne irelevantný. ...[“]

[omissis]*

II – Skutkový stav

Tento súd odkazuje na skutkové okolnosti považované za preukázané v napadnutom rozsudku, ktoré sú súčasťou tohto rozhodnutia.

*

ODÔVODNENIE

Massa Insolvente da Espírito Santo Financial Group S.A. napadla rozhodnutie [Tribunal Administrativo e Fiscal (TAF) de Lisboa (Správny a daňový súd Lisabon, Portugalsko)] týkajúce sa nevyhnutnosti podania návrhu na začatie prejudiciálneho konania.

V tomto zmysle tvrdí, že – na rozdiel od toho, čo konštatuje súd – v tomto konaní sú sporné nasledujúce otázky: i) výklad článkov 36, 73 a 74 smernice 2014/59/EÚ v kontexte uplatnenia opatrenia na oddelenie aktív, ii) možné porušenie práva Únie portugalským štátom z dôvodu nesprávneho prebratia smernice 2014/59/EÚ do vnútroštátneho práva prostredníctvom [zákonného dekrétu] č. 114-A/2014 a iii) možná povinnosť vnútroštátnych súdov vykladať vnútroštátne právne predpisy v súlade so smernicou 2014/59/EÚ.

[*omissis*] [*omissis*]

Portugalská centrálna banka navrhuje zamietnuť opravný prostriedok [*omissis*].

[*omissis*].

*

[*omissis*].

[*omissis*] Podľa článku 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ZFEÚ) musia súdne orgány krajín Európskej únie (EÚ) požiadať Súdny dvor Európskej únie (Súdny dvor), aby v prejudiciálnom konaní rozhodol o akejkoľvek otázke týkajúcej sa výkladu alebo platnosti právneho [aktu] Únie, ak sa konštatuje, že odpoveď na túto otázku je nevyhnutná na to, aby príslušný vnútroštátny súdny orgán mohol vydať rozhodnutie, pokiaľ proti jeho rozhodnutiam nie je prípustný opravný prostriedok podľa vnútroštátneho práva.

Ak sa otázka týkajúca sa práva Únie položí v konaní pred vnútroštátnym súdnym orgánom, proti ktorého rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok podľa vnútroštátneho práva, je tento súdny orgán povinný obrátiť sa na Súdny dvor Európskej únie (článok 267 tretí odsek ZFEÚ).

[*omissis*] Prináleží vnútroštátnemu súdu posúdiť nevyhnutnosť podania návrhu na začatie prejudiciálneho konania a rozhodnúť o nej nezávisle od návrhov, ktoré v tomto zmysle uviedli účastníci konania.

[omissis]

Vzhľadom na to, že Supremo Tribunal Administrativo (Najvyšší správny súd) má povinnosť podať návrh na začatie prejudiciálneho konania, však nie je potrebné preskúmať tento dôvod opravného prostriedku.

[omissis].

2. [omissis] Návrh na začatie prejudiciálneho konania treba podať, pokiaľ je jasné, že rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie je nevyhnutné na to, aby vnútroštátny súdny orgán mohol vydať rozhodnutie, pokiaľ je tento súdny orgán schopný dostatočne presne vymedziť skutkový a právny rámec konania a právne otázky, ktoré kladie.

V zmysle čl[ánku] 267 ZFEÚ:

„Súdny dvor Európskej únie má právomoc vydať predbežný nález o otázkach [rozhodnutie o prejudiciálnych otázkach – *neoficiálny preklad*], ktoré sa týkajú:

- a) výkladu zmlúv;
- b) platnosti a výkladu aktov inštitúcií, orgánov alebo úradov alebo agentúr Únie.

Ak sa takáto otázka položí v konaní pred vnútroštátnym súdnym orgánom a tento súdny orgán usúdi, že rozhodnutie o nej je nevyhnutné pre vydanie jeho rozhodnutia, môže sa obrátiť na Súdny dvor Európskej únie, aby o nej rozhodol.

Ak sa takáto otázka položí v konaní pred vnútroštátnym súdnym orgánom, proti ktorého rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok podľa vnútroštátneho práva, je tento súdny orgán povinný obrátiť sa na Súdny dvor Európskej únie.

Ak sa takáto otázka položí v prebiehajúcom konaní pred súdnym orgánom členského štátu v súvislosti s osobou, ktorá je vo väzbe, Súdny dvor Európskej únie koná bezodkladne.“

Treba preskúmať, [omissis] či [omissis] je predmetom sporu platnosť alebo výklad aktu orgánu Únie.

Massa Insolvente de Espírito Santo Financial Group S.A. uvádza [omissis], že predmetné opatrenie na riešenie krízovej situácie porušuje právo Európskej únie, najmä vlastnícke právo a zásadu proporcionality (čl[ánky] 17 a 52 Charty základných práv Európskej únie a články 32, 36, 73 a 74 smernice 2014/59/EÚ), keďže súčasne spĺňa viaceré podmienky stanovené na tento účel, najmä podmienky týkajúce sa nevyhnutnosti a primeranosti vo vzťahu k sledovaným cieľom, hoci v napadnutom rozhodnutí sa v tejto súvislosti nič neuvádza, z dôvodu nesprávneho prebratia uvedenej smernice do vnútroštátneho právneho poriadku vykonaného zákonným dekrétom č. 114-A/2014 [omissis]

prostredníctvom zmeny článkov 145 A až 145 O zákonného dekrétu č. 298/92 z 31. decembra, [ktorým sa schvaľuje RGICSF] [omissis], ktorá porušuje nielen [omissis] uvedený právny rámec, ale aj zásadu prednosti práva Únie.

Zákonným dekrétom č. 114-A/2014 [omissis], ktorý je predmetom sporu v prejednávanej veci [omissis], boli zmenené „všeobecné pravidlá pre finančné a úverové inštitúcie, schválené zákonným dekrétom č. 298/92 z 31. decembra, ktorým sa menia pravidlá stanovené v hlave VIII týkajúcej sa opatrení na riešenie krízových situácií a ktorým sa čiastočne preberá smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/59/EÚ z 15. mája 2014, ktorou sa stanovuje rámec pre ozdravenie a riešenie krízových situácií úverových inštitúcií a investičných spoločností“.

Pred nadobudnutím účinnosti zákonného dekrétu 114-A/2014 platilo znenie zákonného dekrétu č. 298/92 [omissis] vyplývajúce zo zákonného dekrétu č. 63-A/2013 z 10. mája, ktoré obsahovalo nasledujúce ustanovenia:

„Článok 145 A

Účel opatrení na riešenie krízových situácií

Portugalská centrálna banka môže uplatniť na úverové inštitúcie so sídlom v Portugalsku opatrenia stanovené v tejto kapitole, aby sa dosiahol ktorýkoľvek z nasledujúcich cieľov:

- a) *zaručiť kontinuitu poskytovania základných finančných služieb;*
- b) *zabezpečiť ochranu pred systémovým rizikom;*
- c) *chrániť záujmy daňovníkov a štátnej pokladnice;*
- d) *chrániť ochranu vkladateľov.*

Článok 145 B

Základná zásada uplatňovania opatrení na riešenie krízových situácií

1. – Pri uplatňovaní opatrení na riešenie krízových situácií sa dbá o to, aby akcionári a veritelia úverovej inštitúcie prednostne znášali straty dotknutej inštitúcie v závislosti od svojho hierarchického postavenia a za podmienok rovnosti v rámci každej triedy veriteľov.

2. – Predchádzajúci odsek sa nevzťahuje na vklady zaručené v súlade s článkami 164 a 166.

Článok 145 C

Uplatňovanie opatrení na riešenie krízových situácií

1. – Ak úverová inštitúcia nesplní alebo je veľmi pravdepodobné, že nesplní podmienky na zachovanie povolenia na výkon svojej činnosti, Portugalská centrálna banka môže uplatniť nasledujúce opatrenia na riešenie krízových situácií v prípade, ak je to nevyhnutné na dosiahnutie ktoréhokoľvek z cieľov uvedených v článku 145 A:

a) úplný alebo čiastočný predaj obchodnej činnosti inej inštitúcii, ktorá má povolenie na výkon predmetnej činnosti;

b) úplný alebo čiastočný prevod obchodnej činnosti na jednu alebo viaceré preklenovacie banky.

2. – Portugalská centrálna banka uplatní opatrenia na riešenie krízových situácií, ak považuje za nepravdepodobné, že úverovej inštitúcii sa podarí v primeranej lehote uskutočniť úkony potrebné na obnovu primeraných podmienok týkajúcich sa stability a dodržiavania prudenciálnych ukazovateľov.

3. – Na účely odseku 1 sa predpokladá, že je veľmi pravdepodobné, že úverová inštitúcia nesplní podmienky na zachovanie povolenia na výkon svojej činnosti, ak okrem iných odôvodnených skutočností, ktorých relevantnosť musí posúdiť Portugalská centrálna banka vzhľadom na ciele uvedené v článku 145 A, nastane niektorá z nasledujúcich okolností:

a) úverová inštitúcia utrpela straty, ktoré môžu ohroziť základné imanie, alebo existujú opodstatnené dôvody domnievať sa, že k tomu v krátkej dobe dôjde;

b) aktíva úverovej inštitúcie sú nižšie než jej jednotlivé záväzky alebo existujú opodstatnené dôvody domnievať sa, že k tomu v krátkej dobe dôjde;

c) úverová inštitúcia nie je schopná plniť si záväzky alebo existujú opodstatnené dôvody domnievať sa, že k tomu v krátkej dobe dôjde.

4. – Uplatnenie opatrení na riešenie krízových situácií nie je podmienené predchádzajúcim uplatnením nápravných opatrení.

5. – Uplatnenie opatrenia na riešenie krízovej situácie nemá vplyv na možnosť kedykoľvek uplatniť jedno alebo viaceré nápravné opatrenia. [omissis]

Článok 145 D

Zánik funkcií členov správnych a dozorných orgánov

1. – Ak sa Portugalská centrálna banka rozhodne uplatniť opatrenie na riešenie krízovej situácie, zaniknú funkcie členov správnych a dozorných orgánov dotknutej úverovej inštitúcie, a pokiaľ tak rozhodne samotná Portugalská centrálna banka, ukončí sa činnosť audítora alebo audítorskej spoločnosti, ktorí sú oprávnení vykonávať audit účtovníctva a nie sú súčasťou príslušného dozorného orgánu.

2. – V prípade uvedenom v predchádzajúcom odseku Portugalská centrálna banka vymenuje nových členov správneho orgánu úverovej inštitúcie za podmienok stanovených v nasledujúcom článku bez uplatnenia akéhokoľvek obmedzenia vyplývajúceho zo stanov, ako aj dozornú radu alebo kontrolóra, na ktorých sa primerane uplatní článok 143.

3. – Ak Portugalská centrálna banka v súlade s odsekom 1 rozhodne o ukončení činnosti audítora alebo audítorskej spoločnosti, musí na plnenie týchto úloh vymenovať iného audítora alebo audítorskú spoločnosť.

4. – Členovia správnych a dozorných orgánov, ako aj audítor alebo audítorská spoločnosť, ktorí sú oprávnení vykonávať audit účtovníctva a nie sú súčasťou príslušného dozorného orgánu a ktorých činnosť bola ukončená v súlade s odsekom 1, musia poskytnúť všetky informácie, ktoré od nich vyžiada Portugalská centrálna banka, a poskytnúť súčinnosť, o ktorú ich Portugalská centrálna banka požiada, na účely uplatnenia opatrení na riešenie krízových situácií.

Článok 145 E

Správa

1. – Členovia správneho orgánu, ktorých Portugalská centrálna banka vymenuje v súlade s odsekom 2 predchádzajúceho článku, budú dostávať odmenu, ktorú im bude vyplácať inštitúcia, a okrem právomocí a povinností, ktoré členom správneho orgánu vyplývajú zo zákona a stanov, majú nižšie uvedené právomoci a povinnosti:

a) právomoci a povinnosti stanovené v článku 145 ods. 2;

b) právomoc vykonávať rozhodnutia prijaté Portugalskou centrálnou bankou v súlade s článkami 145 F až 145 I bez toho, aby bolo potrebné najprv získať súhlas akcionárov úverovej inštitúcie.

2. – Vymenovaní členovia správneho orgánu budú vykonávať svoje funkcie počas lehoty, ktorú určí Portugalská centrálna banka a ktorá nemôže byť dlhšia než jeden rok, ale možno ju predĺžiť o rovnako dlhé doby.

3. – S nevyhnutnými úpravami sa uplatní článok 145 ods. 3, 4 a 6 až 10.

Článok 145 F

1. – Portugalská centrálna banka môže nariadiť úplný alebo čiastočný predaj aktív, pasív, podsúvahových položiek a spravovaných aktív úverovou inštitúciou jednej alebo viacerým inštitúciám, ktoré majú povolenie na výkon predmetnej činnosti.

2. – Na účely predchádzajúceho odseku Portugalská centrálna banka vyzve potenciálnych nadobúdateľov, aby predložili ponuky, a s prihliadnutím na požiadavku rýchlosti vyplývajúcu z okolností dohliadne na transparentnosť postupu a na to, aby sa so všetkými záujemcami zaobchádzalo rovnako.

3. – Pri výbere nadobúdajúcej inštitúcie Portugalská centrálna banka vezme do úvahy ciele stanovené v článku 145 A.

4. – Potenciálnym nadobúdateľom sa musia okamžite sprístupniť relevantné údaje o finančnej a majetkovej situácii úverovej inštitúcie na účely ocenenia aktív, pasív, podsúvahových položiek a spravovaných aktív, ktoré sa majú predat', pričom na tento účel sa voči nim nemožno odvolávať na povinnosť mlčanlivosti stanovenú v článku 78, čím však nie je dotknutá ich povinnosť zachovať náležitú dôvernosť dotknutých údajov.

5. – Na účely predaja uvedeného v odseku 1 sa aktíva, pasíva, podsúvahové položky a spravované aktíva vybrané Portugalskou centrálnou bankou musia oceniť k okamihu prevodu, pričom toto ocenenie vykoná nezávislá inštitúcia určená samotnou Portugalskou centrálnou bankou v lehote, ktorú stanoví táto banka, na náklady úverovej inštitúcie, s použitím metódy oceňovania založenej na trhových podmienkach a subsidiárne na primeranej hodnote, v rámci ktorej sa musí vziať do úvahy kladná alebo záporná nehmotná hodnota, ktorá vyplýva z predaja pre nadobúdajúcu inštitúciu.

6. – Portugalská centrálna banka určí výšku finančnej pomoci, ktorú v prípade potreby musí poskytnúť fond na riešenie krízových situácií na účely uskutočnenia predaja uvedeného v odseku 1.

7. – Portugalská centrálna banka môže vyzvať fond na ochranu vkladov alebo – ak ide o opatrenia uplatniteľné v rámci spojeného systému poľnohospodárskych družstevných bánk – záručný fond poľnohospodárskych družstevných bánk, aby spolupracovali pri postupe predaja zaručených vkladov v súlade s článkom 167 A alebo článkom 15 A zákonného dekrétu č. 345/98 z 9. novembra v znení zmenenom zákonnými dekrétmi č. 126/2008 z 21. júla, 211-A/2008 z 3. novembra a 162/2009 z 20. júla.

8. – Ak je hodnota predaných pasív vyššia než hodnota aktív, suma finančnej pomoci poskytnutej na vyrovnanie uvedeného rozdielu v súlade s odsekmi 6 a 7 je pohľadávkou fondu na riešenie krízových situácií, fondu na ochranu vkladov alebo záručného fondu poľnohospodárskych družstevných bánk voči predávajúcej úverovej inštitúcii.

9. – V prípade, ak je výťažok z predaja kladný, vráti sa predávajúcej úverovej inštitúcii.

10. – Po predaji sa musí zabezpečiť kontinuita transakcií súvisiacich s aktívami, pasívami, podsúvahovými položkami a spravovanými aktívami, ktoré sa predávajú, najmä:

a) nadobúdajúca inštitúcia sa musí na všetky zákonné a zmluvné účely považovať za právnu nástupkyňu predávajúcej úverovej inštitúcie v súvislosti so všetkými prevedenými právami a povinnosťami;

b) predávajúca úverová inštitúcia a ktorákoľvek spoločnosť, ktorá patrí do jej skupiny a poskytuje jej služby v oblasti obchodnej činnosti, ktorá je predmetom predaja, musí poskytnúť všetky informácie, ktoré si vyžiada nadobúdajúca inštitúcia, a zaručiť jej prístup k informačným systémom súvisiacim s obchodnou činnosťou, ktorá je predmetom predaja, a za protiplnenie dohodnuté medzi stranami jej naďalej poskytovať služby, ktoré nadobúdajúca inštitúcia považuje za nevyhnutné pre riadny výkon obchodnej činnosti, ktorá je predmetom predaja.

11. – Rozhodnutie, ktorým sa nariadi predaj uvedený v odseku 1, je účinné bez ohľadu na akékoľvek zákonné alebo zmluvné ustanovenie, ktoré stanovuje niečo iné, a je dostatočným právnym dôvodom na uskutočnenie akéhokoľvek právneho úkonu súvisiaceho s predajom.

12. – Rozhodnutie o predaji uvedenom v odseku 1 nie je podmienené predchádzajúcim súhlasom akcionárov úverovej inštitúcie ani zmluvných partnerov, ktorí sú účastníkmi zmlúv týkajúcich sa aktív, pasív, podsúvahových položiek a spravovaných aktív, ktoré sa majú predať, a nemôže slúžiť ako základ na uplatnenie akýchkoľvek práv domáhať sa predčasnej splatnosti stanovených v predmetných zmluvách.

13. – Prípadný čiastočný predaj obchodnej činnosti úverovej inštitúcie nesmie ohroziť úplné postúpenie zmluvných práv a povinností predávajúcej úverovej inštitúcie s prevodom povinností spojených s predávaným majetkom, najmä pokiaľ ide o zmluvy o finančnej záruke, sekuritizačné transakcie alebo iné zmluvy, ktoré obsahujú ustanovenia o započítaní alebo novácii.

14. – V prípade, ak protiplnenie určené v okamihu predaja aktív, pasív, podsúvahových položiek a spravovaných aktív preukázateľne nezodpovedá ich primeranej hodnote, nadobúdajúca inštitúcia môže s predchádzajúcim súhlasom Portugalskej centrálnej banky vrátiť uvedené aktíva, pasíva, podsúvahové položky a spravované aktíva, a to v súlade s predchádzajúcim odsekom, pričom sa vykoná zodpovedajúca úprava uvedeného protiplnenia.

15. – Ako alternatívu k vráteniu uvedenému v predchádzajúcom odseku môže Portugalská centrálna banka navrhnúť nadobúdajúcej inštitúcii, že jej vyplatí rozdiel medzi stanoveným protiplnením a primeranou hodnotou aktív, pasív, podsúvahových položiek a spravovaných aktív.

16. – Platbu uvedenú v predchádzajúcom odseku možno uskutočniť prevodom nových aktív predávajúcej úverovej inštitúcie na nadobúdajúcu inštitúciu alebo z fondu na riešenie krízových situácií, fondu na ochranu vkladov alebo záručného fondu poľnohospodárskych družstevných bánk za podmienok stanovených v odsekoch 6 a 7.

17. – V prípade, ak predaj uvedený v odseku 1 povedie ku koncentračnej transakcii podľa právnych predpisov uplatniteľných v oblasti hospodárskej súťaže, táto transakcia sa môže uskutočniť pred tým, ako orgán pre ochranu hospodárskej súťaže vydá súhlasné rozhodnutie, pričom nie sú dotknuté opatrenia, o prijatí ktorých tento orgán rozhodne neskôr.

Článok 145 G

Úplný alebo čiastočný prevod obchodnej činnosti na preklenovacie banky

1. – Portugalská centrálna banka môže nariadiť úplný alebo čiastočný prevod aktív, pasív, podsúvahových položiek a spravovaných aktív úverovou inštitúciou na jednu alebo viaceré preklenovacie banky zriadené na tento účel s cieľom umožniť ich neskorší predaj inej inštitúcii, ktorá má povolenie na výkon predmetnej činnosti.

2. – Portugalská centrálna banka môže rovnako nariadiť úplný alebo čiastočný prevod aktív, pasív, podsúvahových položiek a spravovaných aktív jednou alebo viacerými úverovými inštitúciami, ktoré sú súčasťou rovnakej skupiny, jednej alebo viacerým preklenovacím bankám na účely uvedené v predchádzajúcom odseku.

3. – Preklenovacia banka je úverová inštitúcia, ktorá má právnu povahu banky a ktorej celé základné imanie vlastní fond na riešenie krízových situácií.

4. – Fond na riešenie krízových situácií upíše a splatí základné imanie preklenovacej banky z vlastných zdrojov.

5. – Preklenovacia banka sa zriadi na základe rozhodnutia Portugalskej centrálnej banky, ktorá schváli jej stanovy, pričom ustanovenia kapitoly II hlavy II sa neuplatnia.

6. – Po prijatí rozhodnutia uvedeného v predchádzajúcom odseku je preklenovacia banka povinná vykonávať činnosti uvedené v článku 4 ods. 1.

7. – Základné imanie preklenovacej banky nemôže byť nižšie než minimálne základné imanie stanovené ministerskou vyhláškou člena vlády zodpovedného za oblasť financií po získaní stanoviska Portugalskej centrálnej banky, pričom preklenovacia banka musí dodržiavať pravidlá vzťahujúce sa na banky.

8. – Preklenovacia banka môže začať vykonávať svoju činnosť pred splnením registračných požiadaviek a ostatných formálnych podmienok stanovených zákonom, čím nie je dotknutá jej povinnosť splniť ich čo najskôr.

9. – Portugalská centrálna banka prostredníctvom obežníka stanoví pravidlá vzťahujúce sa na zriaďovanie a fungovanie preklenovacích bánk.

10. – *Código das Sociedades Comerciais* (zákon o obchodných spoločnostiach) sa uplatní na preklenovacie banky s úpravami, ktoré sú nevyhnutné vzhľadom na ciele a povahu týchto inštitúcií.

11. – Portugalskej centrálnej banke prináleží menovať na návrh výkonného výboru fondu na riešenie krízových situácií členov správnych a dozorných orgánov preklenovacej banky, ktorí musia dodržiavať všetky pokyny a odporúčania Portugalskej centrálnej banky, najmä rozhodnutia o riadení preklenovacej banky.

12. – Doba existencie preklenovacej banky je obmedzená na dva roky a z opodstatnených dôvodov verejného záujmu ju možno predĺžiť o obdobia v dĺžke jedného roka, najmä ak je stále ohrozená finančná stabilita alebo ak prebiehajú rokovania o predaji príslušných aktív, pasív, podsúvahových položiek a spravovaných aktív, aj keď maximálna doba jej existencie nemôže byť v žiadnom prípade dlhšia než päť rokov.

13. – Preklenovacia banka musí pri výkone svojej činnosti dodržiavať riadiace kritériá, ktoré umožnia zachovať nízke úrovne rizika.

14. – Úplný alebo čiastočný prevod aktív, pasív, podsúvahových položiek alebo spravovaných aktív úverovou inštitúciou na jednu alebo viaceré preklenovacie banky zriadené na tento účel, ako aj prípadné predĺženie doby stanovenej v odseku 12 sa musí oznámiť orgánu pre ochranu hospodárskej súťaže, aj keď vzhľadom na svoj dočasný charakter nepredstavuje koncentráciu podnikov na účely právnych predpisov uplatniteľných v oblasti hospodárskej súťaže.

Článok 145 H

Majetok a financovanie preklenovacej banky

1. – Portugalská centrálna banka vyberie aktíva, pasíva, podsúvahové položky a spravované aktíva, ktoré sa prevedú na preklenovaciu banku v okamihu jej zriadenia.

2. – Na preklenovaciu banku nemožno previesť záväzky, ktoré pôvodná úverová inštitúcia uzavrela so:

a) svojimi akcionármi, členmi svojich správnych a dozorných orgánov, svojimi audítormi alebo audítorskými spoločnosťami alebo s osobami, ktoré majú toto postavenie vo vzťahu k iným podnikom, ktoré ovládajú pôvodnú úverovú inštitúciu alebo patria do rovnakej skupiny ako táto inštitúcia;

b) osobami alebo subjektmi, ktoré boli akcionármi, ktoré vykonávali funkcie alebo ktoré poskytovali služby uvedené v písmene a) počas štyroch rokov pred zriadením preklenovacej banky a ktorých konanie alebo nekonanie spôsobilo finančné ťažkosti úverovej inštitúcie alebo prispelo k zhoršeniu jej situácie;

c) manželmi alebo manželkami, príbuznými prvého stupňa v rámci pokrvných príbuzenských vzťahov alebo príbuzenských vzťahov založených na uzavretí manželstva alebo tretími osobami, ktoré konajú na účet osôb alebo subjektov uvedených v predchádzajúcich písmenách a) a b);

d) osobami, ktoré sú zodpovedné za skutkové okolnosti súvisiace s úverovou inštitúciou alebo ktoré z nich mali prospech priamo alebo prostredníctvom sprostredkovateľa a ktoré spôsobili finančné ťažkosti alebo svojim konaním alebo nekonaním v rámci svojej zodpovednosti podľa názoru Portugalskej centrálnej banky prispeli k zhoršeniu situácie.

3. – Na preklenováciu banku nemožno previesť ani nástroje, ktoré sú zahrnuté do určenia vlastných finančných prostriedkov úverovej inštitúcie, ktorých podmienky schválila Portugalská centrálna banka.

4. – Aktíva, pasíva, podsúvahové položky a spravované aktíva uvedené v odseku 1 sa musia oceniť k okamihu prevodu, pričom toto ocenenie vykoná nezávislá inštitúcia určená Portugalskou centrálnou bankou v lehote, ktorú stanoví táto banka, na náklady úverovej inštitúcie.

5. – Po uskutočnení prevodu uvedeného v odseku 1 môže Portugalská centrálna banka kedykoľvek urobiť ktorýkoľvek z nižšie uvedených úkonov:

a) previesť iné aktíva, pasíva, podsúvahové položky a spravované aktíva pôvodnej úverovej inštitúcie na preklenováciu banku;

b) previesť aktíva, pasíva, podsúvahové položky a spravované aktíva preklenovacej banky na pôvodnú úverovú inštitúciu.

6. – Portugalská centrálna banka určí výšku finančnej pomoci, ktorú v prípade potreby musí poskytnúť fond na riešenie krízových situácií na účely zriadenia a výkonu činnosti preklenovacej banky, najmä prostredníctvom poskytovania úverov uvedenej inštitúcii na akýkoľvek účel alebo poskytovania finančných prostriedkov, ktoré sa považujú za potrebné na zvyšovanie základného imania preklenovacej banky.

7. – Portugalská centrálna banka môže vyzvať fond na ochranu vkladov alebo – ak ide o opatrenia uplatniteľné v rámci spojeného systému poľnohospodárskych družstevných bánk – záručný fond poľnohospodárskych družstevných bánk, aby spolupracovali pri postupe prevodu zaručených vkladov na preklenováciu banku v súlade s článkom 167 A alebo článkom 15 A zákonného dekrétu č. 345/98 z 9. novembra 1998.

8. – Celková hodnota pasív a podsúvahových položiek, ktoré sa majú previesť na preklenováciu banku, nemôže byť vyššia než celková hodnota aktív prevedených pôvodnou úverovou inštitúciou, prípadne zvýšená o finančné prostriedky z fondu na riešenie krízových situácií, fondu na ochranu vkladov alebo záručného fondu poľnohospodárskych družstevných bánk.

9. – Po uskutočnení prevodu uvedeného v odseku 1 sa musí zabezpečiť kontinuita transakcií súvisiacich s aktívami, pasívami, podsúvahovými položkami a spravovanými aktívami, ktoré sa prevádzajú, a preklenovacia banka sa musí na všetky zákonné a zmluvné účely považovať za právnu nástupkyňu pôvodnej úverovej inštitúcie v súvislosti so všetkými prevedenými právami a povinnosťami.

10. – Pôvodná úverová inštitúcia a ktorákoľvek spoločnosť, ktorá patrí do jej skupiny a poskytuje jej služby v oblasti obchodnej činnosti, ktorá je predmetom prevodu, musí poskytnúť všetky informácie, ktoré si vyžiada preklenovacia banka, a zaručiť jej prístup k informačným systémom súvisiacim s obchodnou činnosťou, ktorá je predmetom prevodu, a za protiplnenie dohodnuté medzi stranami jej naďalej poskytovať služby, ktoré preklenovacia banka považuje za nevyhnutné pre riadny výkon obchodnej činnosti, ktorá je predmetom prevodu.

11. – Rozhodnutie o prevode uvedenom v odseku 1 je účinné bez ohľadu na akékoľvek zákonné alebo zmluvné ustanovenie, ktoré stanovuje niečo iné, a je dostatočným právnym dôvodom na uskutočnenie akéhokoľvek právneho úkonu súvisiaceho s prevodom.

12. – Rozhodnutie o prevode uvedenom v odseku 1 nie je podmienené predchádzajúcim súhlasom akcionárov úverovej inštitúcie ani zmluvných partnerov, ktorí sú účastníkmi zmlúv týkajúcich sa aktív, pasív, podsúvahových položiek a spravovaných aktív, ktoré sa majú previesť, a nemôže slúžiť ako základ na uplatnenie akýchkoľvek práv domáhať sa predčasnej splatnosti stanovených v predmetných zmluvách.

13. – Prípadný čiastočný prevod aktív, pasív, podsúvahových položiek a spravovaných aktív nesmie ohroziť úplné postúpenie zmluvných práv a povinností pôvodnej úverovej inštitúcie s prevodom povinností spojených s prevádzaným majetkom, najmä pokiaľ ide o zmluvy o finančnej záruke, sekuritizačné transakcie alebo iné zmluvy, ktoré obsahujú ustanovenia o započítaní alebo novácii.

Článok 145 I

Predaj majetku preklenovacej banky

1. – Bez toho, aby boli dotknuté dispozičné úkony, ktoré spadajú pod správne oprávnenia preklenovacej banky, ak sa Portugalská centrálna banka domnieva, že sú splnené podmienky potrebné na uskutočnenie úplného alebo čiastočného predaja aktív, pasív, podsúvahových položiek a spravovaných aktív, ktoré boli prevedené na preklenovaciu banku, vyzve iné inštitúcie, ktoré majú povolenie na výkon predmetnej činnosti, aby predložili ponuky na odkúpenie, pričom zaručí transparentnosť celého postupu.

2. – Pri výbere nadobúdajúcej inštitúcie Portugalská centrálna banka vezme do úvahy ciele uvedené v článku 145 A.

3. – Výťažok z predaja sa musí prednostne pomerne použiť na vrátenie:

a) všetkých súm, ktoré fond na riešenie krízových situácií poskytol v súlade s článkom 145 H ods. 5, do tohto fondu;

b) všetkých súm, ktoré fond na ochranu vkladov alebo záručný fond poľnohospodárskych družstevných bánk poskytli v súlade s článkom 145 H ods. 6, do týchto fondov.

4. – Po vrátení súm uvedených v predchádzajúcom odseku sa prípadný zostatok výťažku z predaja vráti pôvodnej úverovej inštitúcii alebo do jej konkurznej podstaty v prípade, ak vstúpila do likvidácie.

5. – Po predaji všetkých aktív, pasív, podsúvahových položiek a spravovaných aktív prevedených na preklenováciu banku a po rozdelení výťažku z predaja podľa odsekov 3 a 4 Portugalská centrálna banka rozhodne o zrušení preklenovacej banky.

6. – Ak už nie je možné predat' všetky aktíva, pasíva, podsúvahové položky a spravované aktíva prevedené na preklenováciu banku, Portugalská centrálna banka môže rozhodnúť o jej likvidácii podľa pravidiel uplatniteľných na mimosúdnu likvidáciu úverových inštitúcií.

Článok 145 J

Iné opatrenia

1. – Súbežne s uplatnením opatrenia na riešenie krízovej situácie môže Portugalská centrálna banka v prípade, ak je to potrebné na dosiahnutie cieľov uvedených v článku 145 A, rozhodnúť, aby sa na úverové inštitúcie, ktorých sa týka opatrenie na riešenie krízovej situácie, uplatnili nasledujúce opatrenia:

a) dočasné oslobodenie od uplatňovania prudenciálnych pravidiel;

b) dočasné oslobodenie od včasného plnenia záväzkov, ktoré boli predtým uzavreté;

c) dočasné zatvorenie jej pobočiek alebo iných zariadení, v ktorých sa uskutočňujú transakcie s verejnosťou.

2. – Písmeno b) predchádzajúceho odseku nemá vplyv na zachovanie všetkých práv veriteľov voči spoludlžníkom alebo ručiteľom.

3. – Opatrenia stanovené v tomto článku platia najdlhšie jeden rok, pričom túto dobu možno predĺžiť najviac na dva roky.

Článok 145 L

Dohody o započítaní a novácii

1. – Ak Portugalská centrálna banka uplatní akékoľvek opatrenie na riešenie krízovej situácie, počas 48 hodín od príslušného oznámenia alebo od zverejnenia rozhodnutia Portugalskej centrálnej banky, ak k nemu dôjde skôr, sa pozastaví právo domáhať sa predčasnej splatnosti týkajúcej sa zmlúv, ktorých zmluvnou stranou je dotknutá úverová inštitúcia, stanovené v rámci dohôd o započítaní a novácii (netting agreements), ak je uplatnenie tohto práva založené na predmetnom opatrení na riešenie krízovej situácie.

2. – Po uplynutí doby uvedenej v predchádzajúcom odseku, pokiaľ ide o zmluvy predané alebo prevedené v súlade s článkami 145 F alebo 145 G, zmluvní partneri úverovej inštitúcie nemôžu uplatniť právo domáhať sa predčasnej splatnosti stanovené v rámci dohôd o započítaní a novácii (netting agreements) na základe uplatnenia opatrenia na riešenie krízovej situácie.

3. – Bez toho, aby bol dotknutý predchádzajúci odsek, zmluvní partneri, ktorí sú účastníkmi zmlúv, na ktoré sa vzťahujú dohody o započítaní a novácii (netting agreements), ktoré boli predané alebo prevedené v súlade s článkami 145 F alebo 145 G, majú voči úverovej inštitúcii, ktorá je postupníkom, právo domáhať sa predčasnej splatnosti na základe iného dôvodu, než aký je uvedený v predchádzajúcom odseku.

4. – Odsek 1 sa neuplatní v prípadoch, v ktorých právo domáhať sa predčasnej splatnosti vyplýva z ustanovení, ktoré sú súčasťou zmlúv o finančnej záruke, a nemá vplyv na ustanovenia smernice Európskeho parlamentu a Rady 98/26/ES z 19. mája 1998 o konečnom zúčtovaní v platobných systémoch a zúčtovacích systémoch cenných papierov.

Článok 145 M

Pravidlá likvidácie

Ak Portugalská centrálna banka po uplatnení akéhokoľvek opatrenia na riešenie krízovej situácie dospeje k záveru, že boli dosiahnuté ciele uvedené v článku 145 A, a zistí, že inštitúcia nespĺňa podmienky na zachovanie povolenia na výkon svojej činnosti, môže zrušiť povolenie úverovej inštitúcie, ktorej sa týkalo predmetné opatrenie na riešenie krízovej situácie, pričom sa musia použiť pravidlá likvidácie stanovené v uplatniteľných právnych predpisoch.

Článok 145 N

Opravné prostriedky a verejný záujem

1. – Bez toho, aby bol dotknutý článok 12, proti rozhodnutiam Portugalskej centrálnej banky, ktorými sa prijímajú opatrenia na riešenie krízových situácií, sú prípustné opravné prostriedky stanovené v právnych predpisoch týkajúcich sa správneho súdnictva s výnimkami stanovenými v nasledujúcich odsekoch s prihliadnutím na verejný záujem, na ktorom je založené ich prijatie.

2. – Aktívnu legitímáciu v konaní o nariadení predbežných opatrení majú len držiteľia podielov, ktorí jednotlivito alebo spoločne vlastnia aspoň 10 % základného imania alebo hlasovacích práv v dotknutej inštitúcii.

3. – Otázky, ktoré si nevyžadujú znalecké dokazovanie, týkajúce sa ocenenia aktív a pasív, ktoré sú predmetom opatrenia na riešenie krízových situácií, alebo ktoré s nimi súvisia, sa posúdia v konaní vo veci samej.

4. – Portugalská centrálna banka sa môže v rámci výkonu súdnych rozhodnutí, ktorými sa zrušujú akty prijaté na základe tejto kapitoly, odvolávať na oprávnený dôvod nesplnenia za podmienok stanovených v článku 175 ods. 2 a v článku 163 Správneho súdneho poriadku, čo má za následok okamžité začatie konania o určení príslušného odškodnenia podľa postupu stanoveného v článkoch 178 a 166 Správneho súdneho poriadku.

5. – Portugalská centrálna banka zašle dotknutej osobe a súdu správy o ocenení aktív vykonanom nezávislými inštitúciami, ktoré má k dispozícii alebo ktoré boli vyžiadané na účely prijatia opatrení uvedených v tejto kapitole, ak jej budú oznámené v súlade s článkom 178 ods. 1 Správneho súdneho poriadku.

Článok 145 O

Oceňovanie a výpočet odškodnenia

1. – Na účely odseku 4 predchádzajúceho článku a akéhokoľvek konania o opravnom prostriedku, ktorého predmetom je vyplatenie odškodnenia súvisiaceho s prijatím opatrení na riešenie krízových situácií stanovených v článku 145 C ods. 1, sa nezohľadní zisk vyplývajúci z ekonomickej pomoci verejnoprávneho charakteru, najmä pomoci poskytnutej fondom na riešenie krízových situácií, alebo z prípadného zásahu fondu na ochranu vkladov alebo záručného fondu poľnohospodárskych družstevných bánk.

2. – Portugalská centrálna banka musí v konaniach uvedených v predchádzajúcom odseku – bez ohľadu na svoj prípadný vstup do konania v postavení účastníka – na žiadosť súdu, ktorý vo veci koná, predložiť správu o ocenení, ktorá zahŕňa všetky aspekty prudenciálnej povahy, ktoré môžu mať význam pri výpočte odškodnenia, najmä pokiaľ ide o budúcu schopnosť úverovej inštitúcie splniť všeobecné podmienky na udelenie povolenia, pričom nie je dotknutá právomoc Portugalskej centrálnej banky urobiť to z vlastného podnetu.

3. – Odškodnenie uvedené v tomto článku sa vyplatí z fondu na riešenie krízových situácií okrem prípadov, v ktorých je Portugalská centrálna banka zodpovedná za protiprávne konanie podľa predpisov o zodpovednosti za škodu.“

Prostredníctvom článku 2 zákonného dekrétu č. 114-A/2014 [omissis] boli uvedené ustanovenia zmenené takto:

„Článok 145 B...

1. – Pri uplatňovaní opatrení na riešenie krízových situácií treba, s prihliadnutím na sledované ciele spomenuté v predchádzajúcom článku, dbať o to, aby

- a) akcionári úverovej inštitúcie prednostne znášali straty dotknutej inštitúcie;
- b) veritelia úverovej inštitúcie znášali v druhom rade a za rovnakých podmienok zvyšné straty dotknutej inštitúcie v závislosti od poradia jednotlivých tried veriteľov;
- c) žiadny veriteľ úverovej inštitúcie neznášal vyššie straty, než aké by mu vznikli, ak by inštitúcia vstúpila do likvidácie.

2. – ...

3. – V prípade, ak sa po skončení likvidácie úverovej inštitúcie, ktorej sa týka opatrenie na riešenie krízovej situácie, zistí, že veritelia uvedenej inštitúcie, ktorých pohľadávky neboli prevedené na inú úverovú inštitúciu alebo preklenováciu banku, znášali vyššie straty, než aké by v súlade s ocenením uvedeným v článku 145 F ods. 6 a v článku 145 H ods. 4 podľa odhadu znášali v prípade, ak by inštitúcia bezprostredne pred uplatnením opatrenia na riešenie krízovej situácie vstúpila do likvidácie, títo veritelia majú nárok na vyplatenie rozdielu z fondu na riešenie krízových situácií.

Článok 145 F...

1. – ... 2. – ... 3. – ... 4. – ... 5. – ...

6. – Na účely článku 145 B ods. 3 ocenenie uvedené v predchádzajúcom odseku zahŕňa aj odhad miery vymoženía pohľadávok každej triedy veriteľov podľa poradia stanoveného zákonom v prípade likvidácie úverovej inštitúcie bezprostredne pred uplatnením opatrenia na riešenie krízovej situácie.

7. – Portugalská centrálna banka určí povahu a výšku finančnej pomoci, ktorú v prípade potreby musí poskytnúť fond na riešenie krízových situácií, čo zahŕňa najmä poskytovanie záruk a poskytovanie úverov predávajúcej úverovej inštitúcii alebo nadobúdajúcej úverovej inštitúcii na účely zachovania hodnoty aktív a pasív a umožnenia uskutočnenia predaja uvedeného v odseku 1.

8. – [pôvodný odsek 7].

9. – Ak je hodnota predaných pasív vyššia než hodnota aktív, suma finančnej pomoci poskytnutej na vyrovnanie uvedeného rozdielu v súlade s odsekmi 7 a 8 je pohľadávkou fondu na riešenie krízových situácií, fondu na ochranu vkladov alebo záručného fondu poľnohospodárskych družstevných bánk voči predávajúcej úverovej inštitúcii.

10. – [pôvodný odsek 9] 11. – [pôvodný odsek 10]. 12. – [pôvodný odsek 11]

13. – [pôvodný odsek 12] 14. – [pôvodný odsek 13]

15. – [pôvodný odsek 14] 16. – [pôvodný odsek 15]

17. – Platbu uvedenú v predchádzajúcom odseku možno uskutočniť prevodom nových aktív predávajúcej úverovej inštitúcie na nadobúdajúcu inštitúciu alebo z fondu na riešenie krízových situácií, fondu na ochranu vkladov alebo záručného fondu poľnohospodárskych družstevných bánk za podmienok stanovených v odsekoch 7 a 8.

18. – [pôvodný odsek 17]

19. – Pri výbere aktív, pasív, podsúvahových položiek a spravovaných aktív, ktoré sa musia predať na základe tohto článku, sa s nevyhnutnými úpravami uplatní článok 145 H ods. 2.

Článok 145 H

... 1. – ...

2. – ...

a) akcionármi, ktorí v čase prevodu vlastnia aspoň 2 % základného imania, osobami alebo subjektmi, ktoré počas dvoch rokov pred prevodom vlastnili aspoň 2 % základného imania, členmi jej správnych a dozorných orgánov, audítormi alebo audítorskými spoločnosťami alebo osobami, ktoré majú toto postavenie vo vzťahu k iným podnikom, ktoré ovládajú túto inštitúciu alebo patria do rovnakej skupiny ako táto inštitúcia;

b) ..., c) ..., d) ...

3. – ...

4. – Aktíva, pasíva, podsúvahové položky a spravované aktíva vybrané v súlade s odsekom 1 sa musia oceniť k okamihu prevodu, pričom toto ocenenie vykoná nezávislá inštitúcia určená Portugalskou centrálnou bankou v lehote, ktorú stanoví táto banka, na náklady úverovej inštitúcie a toto ocenenie na účely článku 145 B ods. 3 musí zahŕňať aj odhad miery vymoženía pohľadávok každej triedy veriteľov podľa poradia stanoveného zákonom v prípade likvidácie pôvodnej úverovej inštitúcie bezprostredne pred uplatnením opatrenia na riešenie krízovej situácie.

5. –

6. – Portugalská centrálna banka určí povahu a výšku finančnej pomoci, ktorú v prípade potreby musí poskytnúť fond na riešenie krízových situácií na účely zriadenia a výkonu činnosti preklenovacej banky, najmä prostredníctvom poskytovania úverov preklenovacej banke na akýkoľvek účel, poskytovania finančných prostriedkov, ktoré sa považujú za potrebné na zvyšovanie základného imania preklenovacej banky, alebo poskytovania záruk.

7. – 8. – ... 9. – ... 10. – ... 11. – ... 12. – ... 13. – ...

Článok 145 I

...1. – ... 2. – ... 3. – ...:

a) všetkých súm, ktoré fond na riešenie krízových situácií poskytol v súlade s článkom 145 H ods. 6, do tohto fondu;

b) všetkých súm, ktoré fond na ochranu vkladov alebo záručný fond poľnohospodárskych družstevných bánk poskytli v súlade s článkom 145 H ods. 7 do týchto fondov.

4. – ... 5. – ... 6. – ...“

Pravidlá, ktoré upravujú opatrenia na riešenie krízových situácií inštitúcií podliehajúcich dohľadu, boli opäť zmenené zákonom č. 23-A/2015 z 26. marca 2015[,] ktorým bola predmetná smernica v plnom rozsahu prebratá.

Pokiaľ ide o čiastočné prebratia smerníc pre uplynutím lehoty určenej na ich prebratie, Súdny dvor Európskej únie sa už vyjadril v tom zmysle, že čiastočné prebratie smernice nemôže ohroziť dosiahnutie jej cieľov, ako to vyplýva najmä z rozsudku z 18. septembra 1997, vec C-129/96, v ktorom Súdny dvor konštatoval:

„Článok 5 druhý odsek a článok 189 tretí odsek Zmluvy EHS, ako aj smernica 91/156 vyžadujú, aby sa členský štát, ktorému je smernica určená, v priebehu lehoty stanovenej smernicou na jej prebratie zdržal prijatia opatrení, ktoré by mohli vážne ohroziť dosiahnutie výsledku stanoveného touto smernicou.“

[*omissis*] Vo viacerých ďalších rozsudkoch sa Súdny dvor Európskej únie už konkrétne vyjadril k otázke, či sa určité ustanovenia smerníc majú vykladať v tom zmysle, že bránia určitým vnútroštátnym predpisom aj pred uplynutím lehoty na prebratie.

Pozri napríklad okrem iných rozsudkov [*omissis*] [rozsudky] z 2. júna 2006[,] [*omissis*] C-27/15, a [*omissis*] z 26. februára 2015[,] [*omissis*] C-104/14.

Je pravda, že Zmluva v článku 288 treťom odseku stanovuje, že smernica sa musí [*omissis*] najprv prebrať do vnútroštátneho právneho poriadku a že je záväzná pre členské štáty vzhľadom na výsledok, ktorý sa má dosiahnuť, pričom sa voľba foriem a metód ponecháva členským štátom, ale faktom zostáva, že Súdny dvor Európskej únie za určitých okolností priznáva priamy účinok na ochranu práv jednotlivcov, ak sú ustanovenia smernice bezpodmienečné a dostatočne jasné a členský štát ich neprebral v stanovenej lehote.

Z toho vyplýva, že vzhľadom na povinnosť členských štátov prijať všetky opatrenia potrebné na dosiahnutie výsledku, ktorý sleduje smernica, a [*omissis*]

[na] judikatúru Súdneho dvora Európskej únie, podľa ktorej členské štáty a ich sudy sa musia počas lehoty na prebratie smernice zdržať prijatia opatrení alebo podania výkladov, ktoré by mohli vážne ohroziť dosiahnutie výsledku stanoveného predmetnou smernicou, je potrebné predložiť Súdnemu dvoru návrh na začatie prejudiciálneho konania s cieľom rozptýliť jestvujúce pochybnosti a získať vysvetlenia a správny výklad predmetných právnych predpisov Únie, ktoré sú nevyhnutné na preskúmanie [omissis] uplatneného dôvodu protiprávnosti [omissis].

[omissis] V súvislosti s uplatnenými dôvodmi protiprávnosti vznikajú [omissis] pochybnosti, ktoré sa týkajú výkladu právnych predpisov Únie [omissis] a ktoré z tohto dôvodu treba vyriešiť, aby bolo možné vydať rozsudok.

[omissis] S prihliadnutím na požiadavky, ktoré vyplývajú zo zásady prednosti práva [Únie] a zo zásady konformného výkladu, a vzhľadom na to, že súdne konanie je podstatným nástrojom, ktorý umožňuje zaručiť jednotnosť pri výklade a uplatňovaní práva Únie vo všetkých členských štátoch, ako aj koherentnosť systému súdnej ochrany v Únii a zásadu účinnej súdnej ochrany práva jednotlivcov tento súd považuje za potrebné a vhodné podať [omissis] návrh na začatie prejudiciálneho konania, keďže pri analýze a vyhľadávaní uskutočnenom na internetovej stránke www.curia.europa.eu/juris/ nebola nájdená judikatúra Súdneho dvora Európskej únie, v ktorej by sa rozhodlo o špecifických a konkrétnych medziach [omissis] vzniknutej [omissis] otázky [omissis] alebo ktorá by súvisela s podobnou situáciou, najmä pokiaľ ide o právny rámec [omissis], a keďže tomuto súdu nie je známe [omissis], či existuje ustálená judikatúra Súdneho dvora týkajúca sa tejto oblasti alebo spôsobu, akým sa majú vykladať sporné právne predpisy, bez akýchkoľvek dôvodných pochybností.

Za týchto okolností sa tento súd domnieva, že v prejednávacom prípade sú splnené formálne podmienky [omissis] na [omissis] podanie návrhu na začatie prejudiciálneho konania.

[omissis] V medziach sporu a stanovísk, ktoré zastávajú účastníci konania, je teda potrebné overiť a určiť, či je vnútroštátny právny rámec, ktorým sa smernica 2014/59/EÚ prostredníctvom článkov 145 A až 145 O RGICSF čiastočne preberá do vnútroštátneho práva, v súlade s už citovanými právnymi predpismi Únie a s judikatúrou Súdneho dvora Európskej únie obsiahnutou v rozsudku z 18. decembra 1997, Inter-Environnement Wallonie, vec C-129/96, [omissis] [bodoch] 44 a 45, [pričom táto judikatúra bola neskôr potvrdená a ustálená], a objasniť, či prijatie uvedených ustanovení za uvedených podmienok, najmä prostredníctvom zákonného dekrétu č. 114-A/2014, môže vážne ohroziť dosiahnutie výsledku stanoveného touto smernicou.

Preto je potrebné položiť Súdnemu dvoru nasledujúce [e] prejudiciálne [omissis] otázky [omissis]:

1. Má sa právo Únie, najmä článok 17 [Charty základných práv Európskej únie] a smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/59/EÚ z 15. mája 2014, ktorou sa stanovuje rámec pre ozdravenie a riešenie krízových situácií úverových inštitúcií a investičných spoločností a ktorou sa mení smernica Rady 82/891/EHS a smernice Európskeho parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EÚ, 2012/30/EÚ a 2013/36/EÚ a nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1093/2010 a (EÚ) č. 648/2012, najmä jej články 36, 73 a 74, vykladať v tom zmysle, že bránia vnútroštátnej právnej úprave, aká bola citovaná vyššie, ktorá sa uplatnila prostredníctvom opatrenia na riešenie krízovej situácie spočívajúceho v zriadení preklenovacej inštitúcie a oddelení aktív a ktorá pri čiastočnom prebratí uvedenej smernice pred uplynutím lehoty na jej prebratie:
 - a) nestanovila uskutočnenie spravodlivého, obozretného a realistického ocenenia aktív a pasív úverovej inštitúcie, ktorej sa týka opatrenie na riešenie krízovej situácie, pred prijatím tohto opatrenia;
 - b) nestanovila vyplatenie prípadnej náhrady založenej na ocenení uvedenom v predchádzajúcom písmene a) inštitúcii, ktorej krízová situácia sa rieši, alebo prípadne držiteľom akcií alebo iných vlastníckych práv, a namiesto toho len stanovila, že prípadný zostatok výťažku z predaja preklenovacej banky sa vráti pôvodnej úverovej inštitúcii alebo do jej konkurznej podstaty;
 - c) nestanovila, že akcionárom inštitúcie, ktorej sa týka opatrenie na riešenie krízovej situácie, sa vyplatí aspoň toľko, koľko by sa im podľa odhadu vyplatilo, ak by sa inštitúcia, ktorej krízová situácia sa rieši, likvidovala v plnom rozsahu na základe bežného konkurzného konania, a stanovila uvedený ochranný mechanizmus len pre veriteľov, ktorých nároky sa nepreviedli, a
 - d) nestanovila iné ocenenie než to, ktoré je spomenuté v písmene a), zamerané na určenie, či by sa s akcionármi a s veriteľmi v prípade, ak by úverová inštitúcia, ktorej krízová situácia sa rieši, vstúpila do bežného konkurzného konania, zaobchádzalo priaznivejšie?
2. Môže vnútroštátna právna úprava, akou je právna úprava opísaná v prejednávanej veci, ktorou sa čiastočne preberá smernica 2014/59/EÚ, so zreteľom na judikatúru Súdneho dvora obsiahnutú v rozsudku z 18. decembra 1997, Inter-Environnement Wallonie [vec C-129/96, pričom Súdny dvor túto judikatúru neskôr potvrdil], vážne ohroziť dosiahnutie výsledku stanoveného touto smernicou, najmä jej článkami 36, 73 a 74, v rámci uplatňovania opatrenia na riešenie krízovej situácie?

*

Vzhľadom na vyššie uvedené [omissis]:

[*omissis*] [*omissis*] toto konanie sa prerušuje [*omissis*].

[*omissis*] V Lisabone 23. januára 2020

[*omissis*]

PRACOVNÝ DOKUMENT